

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ می ۲۰۲۴

واقعیت های پنهان در عقب ادعاهای فریبنده!

(۵)

پنجشنبه- ۲۷ ثور ۱۴۰۳ - کابل:

شعارهای فریبنده:

در قسمت قبلی یعنی چهارم این نگاشته دیدیم که طالب چگونه تلاش می ورزد هم برای مخاطبان و باداران خارجی خودش و هم برای صفوف فریب خورده اش شعار های برانگیزنده که گویا آنها را حق به جانب نشان دهد، پیدا و نشخوار نماید، در این بخش می بینیم که معترضان چگونه آگاهانه و یا ناآگاهانه آخرین ضلع مثلث مقدس فرهنگی جامعه ما را پیش می کشند تا اگر موفق شوند کتله های وسیعتری را علیه طالب به میدان بیاورند. در اینجا با عرض پوزش خدمت آنهایی که احتمالاً تذکر در مورد "مثلث مقدس" را اضافی تلقی می نمایند، صرف برای روشن شدن موضوع به خصوص با مخاطب قراردادن آنهایی که طی بیش از ۴ دهه اخیر در هرج و مرج خلق شده توسط استعمار و ایادی آن، با ارزش های فرهنگی ما، به خصوص آنهایی که سینه به سینه و به صورت شفاهی نسل ها ادامه یافته بودند زیاد سروکار نداشته اند، اندکی در مورد "مثلث مقدس" معلومات ارائه می دارم:

در آغاز باید نوشت علی رغم تمام اعتبار و ارزشی که "مثلث مقدس" در درازنای تاریخ نزد مردم ما داشته است احتمالاً یا در این مورد چیزی تحریر نشده و یا هم اگر اینجا و آنجا اشاراتی بدان صورت گرفته، از گستره ای برخوردار نبوده که تمام مردم چوکات بندی دقیق آن را درک و بیان کرده بتوانند. این "مثلث مقدس" از سه ضلع که هر یک از آنها نزد باشندگان این سرزمین از چنان تقدسی برخوردار بوده که جانش را فدای آن نموده است متشکل می باشد. این اضلاع عبارت اند از: ناموس، وطن و دین.

باز هم بیفزایم در اینجا بحث این نیست که چه تعداد مردم این چوکات را می دانند و می توانند آن را توضیح دهند بلکه مسأله این است که هیچ کس نمی تواند در افغانستان بین توده های میلیونی فرد و یا افرادی را بیابد که حاضر نباشد برای دین، برای وطن و برای ناموس از جان خویش مایه بگذارد.

برگردیم به ادامه بحث: تا جایی که از مطالعه تغییرات و تحولات فکری چهار دهه اخیر بر می آید واضح دیده می توانیم که از مجموع این اضلاع، دو ضلع آن از طرف دشمنان مردم ما چنان به بازی گرفته شده است که دیگر بسیج مردم در دفاع از آن اضلاع اگر نا ممکن نباشد، کار ساده ای نیست.

خوب می دانیم زمانی که نوکران روس به حاکمیت گماشته شدند، ضلع وطن و وطنخواهی را به بازی گرفته، چون خود را گویا "مترقی" و "انقلابی" می دانستند دو ضلع دیگر "ناموس" و "دین" را به مثابه میراث ارتجاع قلمداد کرده، بر جنایات و خیانت های شان لباس وطنخواهی پوشاندند. اینها که در آغاز مفاهیم ارزشمندی چون "انترناسیونالیسم پرولتری" را نشخوار می نمودند، سرانجام کارشان به جایی رسید که از زبان "رهبر خردمند شان!! بیرک"، "روس پرستی" را مساوی و حتا برتر از "وطنپرستی" اعلام داشتند.

خیانت به ضلع وطن به نوکران روس خلاصه نشده، همه شاهدیم که بعد از سقوط نوکران روس، نوکران و غلامان امپریالیسم غرب در کل به خصوص نوکران امپریالیسم امریکا نیز، یکی از دلایل تکرار فجایع در نیم قرن اخیر را، پیروی خط مشی مستقل و ملی افغانستان ارزیابی نموده، قلمزنان شان حتا قبل از تجاوز خونبار ناتو، زمامداران وقت افغانستان به خصوص رئیس جمهور "داوود" را که طرفدار "بیطرفی مثبت و فعال" کشور بود و نمی خواست حلقه اسارت امریکا و یا روس را زیب گردنش نماید و با جمله "سیگرت امریکائی اش را با گوگرد روسی آتش می زند" این سیاست را بیان داشته بود، با شلاق "ناتو خواهی" مورد تهاجم قرار می دادند. یعنی به همان سان که نوکران روس، "داوود" را به خاطر ضدیت با روس نابود نمودند، اینها هم در عمل نشان دادند که اگر در آن موقع از چنان توانی برخوردار می بودند به یقین از کشتن "داوود" به جرم "فاصله از ناتو" دوری نمی جستند.

وقایع بیش از ۴ دهه اخیر نشان می دهد که چگونه هر دو طرف یعنی هم نوکران "وارسا" و هم نوکران "ناتو" حرمت وطن را به بازی گرفته در عین حالی که از وطن یاد یاد می کردند مگر "وطنجار" های آنها وطن را به حراج گذاشته، سربازان هر دو پیمان را بر وطن و هموطنان ما مسلط ساختند.

ضلع دیگر مثلث، که دین باشد، نیز تقریباً همزمان و به تعقیب به ابتذال کشاندن ضلع وطن، از جانب داعیان اسلام سیاسی با شعار "اسلام در خطر است" به میدان انداخته شد. این شعار که به مانند شعار وطنخواهی و وطن پرستی از ظرفیت بسیار زیاد تحریک و بسیج توده ها برخوردار بود، در آغاز از طرف اسلام سیاسی به مثابه بدیل "وطنخواهی" به میدان انداخته شده کار را تا جایی بسط و توسعه دادند که رسماً با بازی با کلمات "وطنپرستی" و "وطنخواهی" آنها را شرک اعلام داشتند و افتخار بزرگ شان در این بود که با نشخوار شعار "اسلام مرز ندارد" قدسیت ضلع اول را نزد توده ها از بین ببرند.

تجربه نشان داد در یکی از نکاتی که هر دو طرف موفقانه عمل کردند از بین بردن قدسیت آن دو ضلع بود. یعنی عملکرد جنایتکارانه و خاینانه هر دو طرف در طی بیش از ۴ دهه اخیر، توده ها را نه تنها از خود آنها متنفر و رویگران گردانید، بلکه با فریبی که از تعقیب شعارهای آنها خورده بودند و خلاف خودشان که میلیونها هموطن ما را قربانی تقدس آن شعار ها نموده بودند، در عمل دیدند که نه آنهایی که شعار وطن و وطنخواهی می دادند به وطن و منافع آن پایبند بودند و نه آنهایی که در عقب اسلام سنگر گرفته بودند برایشان اسلام ارزشی داشت بلکه برای هر دو طرف شعار ها، شعار های فریبنده ای بودند که در تمام مدت از آنها استفاده ابزاری صورت گرفته بود.

هموطنان گرامی!

وقتی امروز می خوانیم که در این و یا آن گوشه کشور، مردم معترض از تجاوز باند طالب به نوامیس شان یاد می نمایند، این را باید بدانیم که این حرکت آگاهانه و یا ناآگاهانه، ضلع سوم از "مثلث مقدس" را به میدان می اندازد.

این که در طرح چنین شعاری چه میزان حقیقت و جود دارد و تا چه اندازه دور از حقیقت است، با در نظر داشت عامل اعتقادی طالب، که افغانستان را "دارالحرب" و "دارالکفر" دانسته و با تکیه بر همان دید عمل نموده است و با درک این

نکته که در "دارالحرب" زن، طفل، پیر و جوان و همه چیز شکست خورده و فتح شده از آن فاتح است، می تواند واقعیت داشته باشد.

در هر صورت این وقایع چه صورت گرفته باشد چه صورت نگرفته باشد، وقتی شعار "دفاع از ناموس" به میدان انداخته می شود، طراحان شعار می باید ده ها بار پیش از به میان انداختن چنین شعار از خود بپرسند و دقیق محاسبه نمایند که اولاً با طرح چنین شعاری چه تعداد از افراد کشور را می توانند بسیج نمایند و در ثانی جهت دفاع از چنین شعاری تا کجا حاضر اند پیش بروند. زیرا اگر آماده نباشند در پای چنین شعاری تا مرگ پیش بروند، باید خود بپذیرند که به مانند بیگانه پرستان شرق و غرب و به مانند داعیان اسلام سیاسی، آنها نیز آخرین ضلع "مثلث مقدس" را به ابتذال و استفاده ابزاری سوق داده اند.

ادامه دارد

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!